

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Machvmetis Saracenorum Principis, Eivsqve Svccessorum
Vitae, Ac Doctrina, Ipséque Alcoran**

Bibliander, Theodor

[Basel], [1543]

VD16 VD16 K 2583

Quod Machumet temerè contra Dei præcepta Christvm in Christianis
persequitur. 6.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98259](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98259)

*Alcorani deus
seruus Machu-
meti.*

raciorem et maiorem, per quem iuratur, & qui in testem adducitur, ut dicto fides detur. Item adhuc si aduertitur ad Cap. XLII. Deus Alchoran seruus est Machumet. Ipse enim & angeli pro Machumet orant. Loquitur deus, quæcumq; ipse Mahumet loqui uerecundatur. Mediator est inter multi res Mahumet et ipsum, fruiendo ardori immundissimæ concupiscentiæ eius, dispensando ob hoc contra iuramentum licitum, & leges atq; promissa, ut suæ uoluntati complaceret: assumens in se uerecundiam & culpam atq; peccata, ut Mahumet ipse nec famam nec reputationem perdat. Ecce quomodo Mahumet fecit deum seruum suum: & hoc undiq; constat. Nam cum Cap. XLVIII. de se Machumet dicat: Dei

„mandatum est, quod ipsum in uocem corde puro, legem missam imitando credenti-
„tium primus existam. Aliter graue malum subibo. Deum itaque, legemque

*Machumet de
seipso loqui dis-
fidentia.*

„suam constanter imitor. Et LV. Cap. de se dicit: Ego uero credentium & deu-
uotorum primus. Quomodo ista compatiuntur se cum eo quod tu dicis, te non
seruare nec legem nec licitum iuramentum, quia Deus inhiuit tibi ne seruares,
quando immundum cor tuum uoluptatē carnis legi & sacramento prætulit, tu
introducis deum tibi sic mandasse: quomodo es tu credentium & deuotorū pri-
mus, qui alibi Moysen primum affirmas: fuisse ab initio peccator, & peccare nō
cessasti, & mortuus es in domo unius mulieris tuæ, post innumeras sanguinis ef-
fusiones, prædas, stupra, & pauperum oppressiones. Si deus tibi iniunxit, ut uirū
iustum Abraham sequaris, si es ultimus prophetarū ut asseris, quomodo es pri-
mus credentium & deuotorum? Non est igitur deus Alchoran ille deus magnus,
cui omnis rationalis creatura credere debet, quia omnium creator, sed est Deus
tuus, qui per te loquitur ea quæ tu concipis. Omne igitur quod in Alchoran re-
peritur deum dixisse, si est uerum aut falsum, non nisi conceptui Mahumet ascri-
bi debet. Et quia multa scripsit aut scribi fecit, quæ à Sergio & Baheira atq; suis
socijs Iudæis audiuit, & non intellexit, sicut forte nec illi qui ei retulerūt, ideo ipse
non omnia intellexit, & soli deo ascribit intelligentiam Alchoran. Qui ut Cap.
LXXXII. legitur illi iniunxit, ut iugiter & deuote etiam de nocte Alchoran le-
geret: quod tamen contradicit illi dicto, quod legendi scribendiq; sit inscius, 20
libi in Alchoran posito.

*Alcorani ora-
cula nihil aliud
quam cōceptus
Mahumeti.*

Q U O D M A H U M E T T E M E R E C O N -
tra Dei præcepta CHRISTVM in Christianis
persequitur. Cap. VI.

*Ad fidem nemo
cogendus, etiam
iuxta præceptū
Alcorani.*

„A Dhuc dicito: Postquam deus toties tibi dixit, uim nequaquam propter le-
ges inferas, in Cap. IIII. & Cap. XV. Ab incredulis quidem, nil mali seu
contumeliarum illis inferens, licet illi per iram & inscitiam de Deo male loquan-
tur (cuique namque gentium sua sibi placita, formosaq; uideri fecimus) recedet
ad Deum autem cum redierint, opera sua Deo pandente cognoscent. Et Capite
decimonono dicitur: quod non sunt gentes cogendæ ad fidem. Quia nisi Deo 40
uolente nemo credere poterit, qui malos & indiscretos in sua sorditie dimittit.
Ibi de hoc plura. Et Capite quinquagesimonono: Nullam illis castigando uim
inferas, sed tantum illis Alchoran explana. Et in alijs pluribus locis. Quomo-
do, inquam, contra Deum tuum qui tibi hæc suasit, præsumis dicere, Deum præ-
cepisse ut incredulos capias, interficias, & spolies, cogas credere, aut tributum
solueret Deo magnam facis iniuriam & contumeliam, apud quem coacta ser-
uitia, uitia sunt. Idcirco uult seruitores ex sua libera electione, sibi fideles & credu-
los. Tu dicis Capite decimonono, Deum tibi dixisse: Contradicentibus dicito,
ut sibi

ut sibi sua sint negocia, tibi tua. Non dicit, quod uolentiam eis inferas. Alibi
ais, tales contradictiones Iudaorum, Christianorum, & aliorum in die ultima
diffiniri. alibi introducis Deum, te laudantem de pietate & mansuetudine. Quo-
modo te alium facto manifestas, & Dei testimonium falsificas? quid est hoc quod
deum tuum toties sibi ipsi facis aduersari, quoties tu sententiam mutasti? In cap.
xxv. ais: Post fidem habitam, incredulus ui coactioneque factus, fidem legemque
corde suo retinens, non damnabitur, sed hac sponte faciens. Scis enim Christia-
nos fidem unius Dei habere sine particeps seu alio Deo, & ideo secundum te cre-
duli sunt. Ideo & si coacti tibi uideantur consentire, corde tamen Christiani ma-
nent, & tecum non damnabuntur. Cur CHRISTO in Christianis intantum ad-
uersaris, quod eos persequeris, quos non negas in sua lege saluari? Fuerunt Chri-
stiani ante te, & CHRISTVS possedit in suis fidelibus huius mundi magnam
partem, constantissima obedientia usque ad mortem infinitorum Dei martyrum.
Cur persequuntur tui sequaces CHRISTVM, ut auferant acquisitum populum?
Confortamur autem per euangelium, cui post tot approbationes iniuriaris. Vbi
ait CHRISTVS: Beati qui persecutionem patiuntur propter iusticiam, quoniam
ipsum est regnum coelorum. Beati estis, cum maledixerint uobis homines, &
persecuti uos fuerint, & dixerint omne malum aduersum uos, mentientes pro-
pter me. Gaudete & exultate, quoniam merces uestra copiosa est in coelis. Sic e-
nim persecuti sunt prophetas, qui fuerunt ante uos. Ecce hac est consolatio no-
stra, in omni tribulatione & angustia nostra. Quoniam de morte transferimur
ad uitam aeternam.

QVOD MAHV MET CREDIT, DEI

praesentiam necessitare ad omnia quae aguntur.

Cap. VII.

A Dhuc dic Machumet, Cur Christianos persequeris? Si ais, propter pecca-
tum: Responde, si tu credis coactione quem uolentari posse ut fiat bonus,
cur tunc nono Capite dicis, Deum criminalia peccata nequaquam condonare,
sed minora? Et Capite duodecimo habetur: Homines prauos ad uiam rectam
Deus minime dirigit. Et cur ais decimonono Capite, Deum dixisse: Dei uerax
est uerbum, quod incredulos nunquam conuertendos affirmat. Et Cap. quadra-
gesimonono: A Deo deductus in errorem nunquam dirigitur. Et Cap. Lxvi.
Nullum animabus uestris nocumentum in terra perpetrabitis, nisi quod ante uestri
creationem in libro praenotatum fuit a Deo cuncta complectente. Nonne ista cla-
re ostendunt, non posse malos per te in uiam rectam dirigi, cum nec deus illos di-
rigat? Dicis tamen saepe contrarium istis, ut in omnibus facis. Qui enim sunt tui
sequaces, intelligunt te uelle, quod omnia quae homo facit, ideo facit, quia sic
Deus faciendum praenotauit, non solum quod Deus omnia futura praenouerit,
sed quod praenotatio necessitet. Quod est penitus erroneum, & tollere omnes le-
ges & iudicia, praemia & poenas. Sed quia deus in aeternitate omnia uidet simul,
quae sunt in tempore successiua, tunc simul uidet natiuitatem & mortem, & o-
mnem hominis intermedium cursum. Et hac uisio non necessitat. Sicut
cum te uideo cadere, non cadis, ideo quia te uideo cadentem, sed quia tu ca-
dis, te uideo cadentem. Videt igitur Deus omnia, & quaecumque agit homo,
in aeternitate sciens cuncta, iudicium iustum faciens secundum opera bona
& mala, quae homo in tempore facit, & apud ipsum aeternaliter praesentia
sunt.

Martyrium co-
stantia, & co-
rundem per-
Christum con-
firmatio.

Incredulos
non conuerti a
Deo iuxta Al-
coran.